

дослідження пропонуємо визначати податкову інформацію з обмеженим доступом як сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності та необхідні для реалізації покладених на податкові органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України, доступ до яких обмежено ними відповідно до законодавства України у зв'язку з особливою цінністю для їх власників чи добросовісних користувачів.

Загальні засади правового режиму відкритої податкової інформації чітко визначено в Законі України «Про доступ до публічної інформації». Щодо правового режиму податкової інформації з обмеженим доступом, то він не знайшов законодавчого закріплення.

Водночас Податковий кодекс України містить ряд положень, що безпосередньо визначають правовий режим податкової інформації з обмеженим доступом. Серед основних такі:

- платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено законами (ст. 17 Податкового кодексу України);

- не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи (ст. 21 Податкового кодексу України);

- документи, що містять комерційну таємницю або є конфіденційними, передаються окремо із зазначенням посадової (службової) особи, що їх отримала. Передача таких документів для їх огляду, вивчення і їх повернення оформляються актом у довільній формі, який підписують посадова (службова) особа контролюючого органу та платник податків (його представник) (ст. 85.3 Податкового кодексу України) тощо.

Незважаючи на наявність Закону України «Про доступ до публічної інформації», де чітко класифіковано інформацію з обмеженим доступом на конфіденційну, таємну та службову, а також наявність визначень понять «конфіденційна інформація», «таємна інформація» та перелік відомостей, що належать до службової інформації, вважаємо за необхідне законодавчо закріпити критерії віднесення податкової інформації до службової чи таємної інформації. Адже правовий режим захисту та рівень небезпеки від розголошення інформації, що належить до таємної чи службової значно різняться. Тим більше у вітчизняному законодавстві нині відсутня дефініція поняття «податкова таємниця».

Література

1. Кулініч О.О. Інформація з обмеженим доступом як об'єкт цивільних відносин : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Ольга Олексіївна Кулініч. - О., 2006. - 200 с.
2. Ліпкан В.А. Адміністративно-правовий режим інформації з обмеженим доступом в Україні : [Монографія] / В. А. Ліпкан, В. Ю. Баскаков / За заг. ред. В. А. Ліпкана. - К. : ФОП О. С. Ліпкан, 2013. - 344 с.
3. Марущак А.І. Правомірні засоби доступу громадян до інформації : [навч.-практ. посіб.] - Біла Церква : Вид-во «Буква», 2006. - 432 с.
4. Марущак А.І. Правові основи захисту інформації з обмеженим доступом : [курс лекцій]. - К. : КНТ, 2007. - 208 с.
5. Про інформацію : Закон України // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - № 48. 6- Ст. 650.
6. Податковий кодекс : Закон України // Відомості Верховної Ради України. - 2011. - № 13-14, № 15-16. - Ст. 112.

УДК 343.1:347.73:336.22

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ)

Марущак О.А.

(асистент кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права,
Чернігівський національний технологічний університет)

Анотація. У статті досліджуються особливості провадження допиту при розслідуванні ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), аналізуються наукові підходи до визначення поняття та сутності допиту, визначається його процесуальна складова, та тактичні особливості проведення.

Ключові слова: допит, ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), слідчий, розслідування, криміналістика, кримінальний процес.

Аннотация. В статье исследуются особенности производства допроса при расследовании уклонения от уплаты налогов, анализируются научные подходы к определению понятия и сущности допроса, определяется его процессуальная составляющая, и тактические особенности проведения.

Ключевые слова: допрос, уклонение от уплаты налогов, сборов (обязательных платежей), следователь, расследование, криминалистика, уголовный процесс.

Annotation. This article investigates the features of the proceedings questioning the investigation of tax evasion, analyzed scientific approaches to the definition and nature of interrogation is defined by its procedural component, and tactical features.

Keywords: questioning evade taxes and duties (mandatory payments), investigator, investigation, criminology, criminal procedure.

Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) - особливе кримінальне правопорушення. Специфіка складу даного кримінального правопорушення, складність механізму його вчинення визначає й особливості досудового розслідування даної категорії проваджень, яке характеризується труднощами стосовно збору первинних матеріалів і процесу доказування. Процес діяльності суб'єктів даного кримінального знаходить відображення у відповідних документах, але згідно з чинним податковим законодавством виявити ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) можна лише через деякий час після його вчинення. Протягом цього строку документи можуть бути знищені, свідки багато що забудуть тощо. Саме тому найбільш поширеним та одним з найважливіших джерелом доказування являється інформація здобута в результаті допиту. За допомогою допитів майже у кожному провадженні збирається необхідна кількість доказів, що дозволяє вирішити завдання кримінального провадження.

Метою статті є процесуальний та криміналістичний аналіз такої слідчої (розшукової) дії, як допит, визначення його місця серед інших слідчих (розшукових) дій та особливостей його провадження при розслідуванні ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).

Незважаючи на те, що кримінальним процесуальним законом не встановлена черговість проведення слідчих (розшукових) дій, у Кримінальному процесуальному кодексі України (далі КПК України) допит займає перше місце, що пояснюється найбільшою поширеністю даної слідчої (розшукової) дії, і особливо це стосується розслідування проваджень з ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).

Допит має докладну і опрацьовану багатьма роками практики процесуальну регламентацію, яка визначає час, місце, послідовність дій, обсяг повноважень посадових осіб, які проводять допит; права і обов'язки свідка, потерпілого, підозрюваного та обвинуваченого в процесі проведення допиту, тобто кримінальне процесуальне право визначає процесуальну форму проведення допиту. Як слушно зауважив Г.О. Зорін, кримінально-процесуальне право є «колискою» допиту [1, с. 4]. Водночас, криміналістична тактика наповнює процесуальну форму криміналістичним змістом, у зв'язку з чим можна говорити про співвідношення процесуальної і криміналістичної характеристики допиту.

Правильне розуміння терміна, яким позначається поняття «допит», викликає інтерес не тільки з теоретичної точки зору, а й із суто практичної, бо «без ясного й точного визначення понять, якими ми оперуємо, неможливо в процесі пізнання успішно рухатися вперед, не можна формувати суворо обґрунтовані судження й будувати умовиводи, важко уникати двозначності, непорозумінь, плутанини» [2, с.37].

У теорії кримінального процесу щодо визначення поняття «допит» є різні точки зору як учених-процесуалістів, так і криміналістів.

Так, Г.О. Зорін визначає допит як слідчу дію, передбачену і регламентовану КПК, що полягає в одержанні уповноваженим органом показань від осіб, які мають відомості про обставини, що мають значення для справи і підлягають доказуванню [1, с. 9]. Є.М. Лівшиц та Р.С. Белкін вважають, що допит – це процес передачі слідчому допитуваним інформації про подію, що розслідується, або про осіб і обставини, пов'язані з нею [3, с. 97].

На думку О.Я. Баєва та Д.О. Солодова, допит це слідча (судова) дія, суть якої полягає в отриманні від особи і фіксації у встановленій процесуальній формі показань про факти та обставини, які мають або можуть мати значення для встановлення істини у справі [4, с. 65].

Аленін Ю.П. визначає допит як слідчу дію, змістом якої є отримання та фіксація у встановленій кримінально-процесуальним законом формі показань, у яких містяться дані, що мають значення для правильного вирішення справи [5, с. 426]. На думку О.М. Гуміна, допит – це слідча дія, суть якої полягає в тому, що слідчий отримує від допитуваної особи відомості про подію злочину, осіб, які його вчинили, характер і розмір заподіяної шкоди, причини й умови, що сприяли вчиненню злочину, а також про інші обставини, що мають значення для справи [6, с. 299].

Слушним, на нашу думку, є визначення Є.Г. Коваленка, який визначає допит як слідчу дію, у процесі якої слідчий отримує від допитуваних (свідка, потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого) словесну інформацію про обставини злочину й інші факти, що мають значення для встановлення об'єктивної істини і забезпечення правильного застосування закону [7, с. 297].

Вищевикладені точки зору свідчать про те, що в усіх із них головний акцент робиться на пізнавальній сутності допиту, тобто можна стверджувати, що основною метою допиту є отримання показань. У свою чергу, предметом допиту є всі можливі обставини, які входять до предмета доказування, а також інші обставини, які можуть надати допомогу у всебічному, повному, об'єктивному кримінальному провадженні та встановленні істини. Таким чином, допит – це передбачена кримінальним процесуальним законом слідча (розшукова) дія, яка полягає в одержанні слідчим від свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта показань про обставини, що мають значення для кримінального провадження. Показання, згідно зі ст. 95 КПК України, – це відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження [8, с. 374].

Як спосіб отримання показань особи, яка володіє відомостями, що цікавлять слідство, допит є однією з найскладніших слідчих дій, яка вимагає від слідчого високої професійної майстерності [9, с. 6]. Слушно зазначив Р.С. Белкін, що теоретична концепція допиту складається з трьох складових: правової, психологічної і тактичної. Вихідні положення тактики допиту базуються на процесуальній процедурі допиту, ситуації розслідування, у якій здійснюється допит, характеристики особистості допитуваного, відношення до події яка відбулась, прогнозованої лінії поведінки на допиті [10, с. 159].

Саме тому найважливішою тактичною особливістю проведення допиту при ухиленні від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) є його підготовка, яка має бути дуже якісною, тому що правильна та ретельна підготовка забезпечить ефективність розслідування. Специфічність складу кримінального правопорушення, складність механізму вчинення ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) визначає особливості в застосуванні тактичних прийомів і в цілому тактики допиту [11, с. 113].

З метою підвищення ефективності допиту підозрюваного, обвинуваченого і отримання нових доказів у провадженнях ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), доцільним є пред'явлення підозрюваному, обвинуваченому документів, що викривають провину (висновків експерта, речових доказів тощо). Це дозволить отримати достатньо конкретні свідчення, допоможе допитуваному згадати обставини, які стосуються провадження.

Важливим та складним моментом для слідчого при розслідуванні ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), і особливо при підготовці до допиту, є правильне визначення кола осіб, які б підлягали допиту. Також необхідно правильно визначити коло осіб, які б могли бути корисними для слідства, володіти даними про

фінансову та господарську діяльність підприємства, яких, у свою чергу, необхідно допитати в якості свідків. Простіше, якщо ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) здійснює фізична особа - підприємець, яка займається простою підприємницькою діяльністю, не залучає найманих працівників, сама веде звітність та бухгалтерію. Інша справа, якщо ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) було здійснене на великому підприємстві, яке має керівний склад, менеджмент, бухгалтерію, велику кількість найманих працівників, великий грошовий обіг, і що найголовніше, має великий дохід, а відповідно сума коштів, які необхідно сплачувати до державного бюджету та інших цільових фондів в якості податків та виплат, є значною. У таких випадках слідчому необхідно застосовувати весь свій професійний потенціал, знання та досвід, щоб забезпечити основні завдання кримінального провадження, саме для захисту особи, охорони прав та виключення випадку притягнення до відповідальності невинуватої особи. Слідчий повинен дуже відповідально віднестися до визначення кола осіб, які підлягають допиту.

Підозрюваними, а в подальшому і обвинуваченими у провадженнях даної категорії завжди є керівник підприємства як найбільш зацікавлена особа та його підлеглі, від яких безпосередньо залежать виплати до державного бюджету та цільових фондів, особи, які можуть проводити фінансові операції, а також ними можуть бути перші заступники керівника, головний бухгалтер.

Не існує однозначної думки щодо осіб, які є свідками у провадженнях даної категорії, оскільки це залежить від конкретних обставин, специфіки діяльності даного підприємства. В якості свідків при розслідуванні ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) найчастіше допитуються:

- співробітники органу Міндоходів, які проводили перевірки даного підприємства та виявили порушення;
- працівники підприємства які мають відношення до фінансово-господарських операцій, формують базу оподаткування, зокрема працівники бухгалтерії, юристи підприємства, спеціалісти різних відділів;
- представники підприємств-контрагентів, які мають договори та ділові відносини з підприємством-порушником податкового законодавства.

При допиті першої групи осіб (співробітники органу міндоходів, які проводили перевірки даного підприємства та виявили порушення) у слідчого не повинно виникати ніяких проблем, тому що зазначені особи безпосередньо зацікавлені в успішному розслідуванні проваджень даної категорії, вони допомагають слідчому не тільки фактами та даними чи документами по конкретному провадженню, а також можуть поділитися спеціальними знаннями, корисними порадами.

Допит осіб, представлених у другій групі, є особливо важливим. Адже при допиті працівників бухгалтерії, юристів, менеджерів слідчий формує загальне уявлення про діяльність даного підприємства. Дані особи є залежними від керівництва службово, матеріально, а тому вони можуть бути не заінтересовані в об'єктивному розслідуванні. Більше того, під тиском керівництва вони можуть давати завідомо не правдиві показання, з метою звільнення від відповідальності свого керівника. Слідчий повинен бути дуже уважним, порівнювати показання всіх співробітників, виявляти неточності у їхніх словах.

Теоретично свідками у даних провадженнях можуть бути всі працівники підприємства – складські працівники, вантажники, секретарі, водії, охоронці та інші спеціалісти, оскільки в їхньому розпорядженні можуть перебувати документи, які мають важливу інформацію про фінансову та господарську діяльність підприємства. При допиті експедиторів, вантажників, водіїв з'ясовується, які вантажі і куди відправлялися, звідки на підприємство надходить сировина, готова продукція. Таким чином, можна встановити постачальників і місця збуту сировини, продукції, прихованих від обліку. Також при допиті зазначених осіб установлюється, які документи оформлялися, кому вони передавалися, з'ясовується подальша доля цих документів. Допитуючи співробітників

підприємства-контрагента необхідно з'ясувати загальну інформацію про нього, форму власності, сферу діяльності даного підприємства, чи поставлено на податковий облік та чи здає податкову звітність.

При підготовці до допиту слідчий повинен скласти його детальний план, підготувати перелік питань для всіх категорій допитуваних осіб, так як важливою тактичною особливістю розслідування ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) є виключення допиту експромтом, тому що слідчий повинен задавати дуже специфічні питання, пов'язані з фінансовою та господарською діяльністю підприємства, застосовувати тактичні прийоми, має оперувати фактами, пов'язаними з діяльністю даного підприємства і пред'являти різні документи, реєстри, договори, листування, звітності та інше.

На нашу думку, слушним є підхід В.І. Кочетова, який вважає, що точна постановка запитання, а також його розуміння допитуваним впливають на результативність аналізованої слідчої дії. При цьому питання повинні ставитися в логічній послідовності, оскільки зазначене сприяє посиленню цілеспрямованості допиту [13, с. 135].

Не можна не погодитися із В.І. Кочетовим у тому, які основні вимоги висуваються до постановки питань допитуваному, а саме:

- 1) запитання повинне бути конкретним, стосуватись якоїсь першої обставини, лаконічним і без подвійного тлумачення;
- 2) необхідно обходити питання, на які можливо дати відповіді з припущеннями;
- 3) формулювання питань повинне цілком виключати можливість вилучення з його змісту інформації, необхідної для відповіді;
- 4) необхідно визначити послідовність, у якій будуть ставитися питання;
- 5) запитання формулюється з урахуванням розвитку (розумового, інтелектуального і культурного) особи, яку планується допитати [13, с. 135].

Крім того, на нашу думку, участь у допиті у провадженнях ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) спеціаліста в галузі оподаткування та бухгалтерської звітності є обов'язковим і таким, що відповідає закону.

У науковій літературі в різні часи висловлювалися прямо протилежні точки зору – від необхідності залучення спеціаліста до участі у допиті [14, с. 84; 15, с. 22-23] до вимоги заборонити спеціалісту брати участь у проведенні допиту [16, с. 64]. Варто відмітити, що більшість учених вважають, що участь фахівців позитивно впливає на результати слідчої дії. Так, В.Н. Махов щодо участі спеціаліста під час проведення допиту слушно зазначає, що «... слідчий не завжди правильно розуміє допитуваних через свою необізнаність у спеціальних питаннях, які підлягають з'ясуванню, та незнання деяких термінів» [17, с. 25].

Отже, однією з найбільш важливих та інформативних слідчих (розшукових) дій при розслідуванні ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) є допит.

При підготовці до допиту та проведення даної слідчої (розшукової) дії у провадженнях про ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) необхідно ретельно вивчити матеріали кримінального провадження, а також, документи, що викривають провину (насамперед, бухгалтерські), з метою найбільш ефективного їх використання при пред'явленні на допиті та визначитися з колом осіб, які б підлягали допиту. Перелік питань має узгоджуватися з основними вимогами, що висуваються до постановки питань допитуваному, водночас відповідати інтересам кримінального провадження. Залучення фахівця до участі в даній слідчій (розшуковій) дії, на нашу думку, є обов'язковим, оскільки з його допомогою можна більш грамотно і детально формулювати запитання допитуваним. Вважаємо, що в разі участі в допиті фахівця ймовірність отримати повні, аргументовані і чітко сформульовані свідчення набагато вища ніж за його відсутності.

Література

1. Зорин Г.А. Руководство по тактике допроса. Учебно-практическое пособие / Зорин Г.А. - М.: ООО Издательство «Юрлитинформ», 2001. - 320 с.
2. Лузгин И.М. Расследование как процесс познания: учеб. пособие / Лузгин И.М. - М.: высш. шк. МВД СССР, 1969. - 178 с.
3. Лившиц Е.М. Тактика следственных действий / Е.М. Лившиц, Р.С. Белкин. — М.: Издательство «Новый юрист», 1997.— 176 с.
4. Басев О.Я. Производство следственных действий. Криминалистический анализ УПК России. Практика. Рекомендации / О.Я. Басев, Д.А. Солодов. - М.: Эксмо, 2010. - 164 с.
5. Аленін Ю.П. Кримінально-процесуальне право України: підручник / За загальною редакцією Ю.П. Аленіна. — Х.: ТОВ «Одісей», 2009. — 816 с.
6. Гумін О.М. Кримінальний процес України (у питаннях та відповідях) - навчально-методичний посібник / О.М. Гумін, Р.І. Сибірна, Л.О. Сергієнко, О.Є. Устюгова. - Львів 2002 - 515 с.
7. Коваленко Є. Г. Кримінальний процес України: навч. посіб. / Є.Г. Коваленко. — К.: Юрінком Інтер, 2004. — 576 с.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар. Харків. «Право» 2012. - 844 с.
9. Весельський В.К. Сучасні проблеми допиту (процесуальні, організаційні і тактичні аспекти): монографія / В.К. Весельський. - Київ: НВТ «Правник» - НАВСУ, 1999. - 126 с.
10. Белкин Р.С. Очерки криминалистической тактики / Р.С. Белкин. - Волгоград. 1993. - 200 с.
11. Вирішення проблемних ситуацій допиту головного бухгалтера (керівника підприємства) у справах про ухилення від сплати податків [Електронний ресурс] / В.В. Лисенко, О.С. Задорожний. // Форум права. - 2007. - №2. - С.113-119 - Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2007-2/071vvvsp.pdf>
12. Фирсов Е.П. Расследование преступлений, совершаемых в сфере экономической деятельности: учебное пособие. / Под ред. Е.П. Фирсова. - М.: «Юрлитинформ», 2005. - 288 с.
13. Кочетов В.І. Спеціальна тактика підрозділів податкової міліції: курс лекцій / В.І Кочетов. - Ірпінь: Академія ДПС України, 2001. - 166 с.
14. Махов В.Н. Участие специалиста в следственных действиях / В.Н Махов. - М., 1975. - 88 с.
15. Пошюнас П. Применение бухгалтерских познаний при расследовании и предупреждении преступлений / П. Пошюнас - Вильнюс, 1977. - 197 с.
16. Васильев А. Н. Тактика допроса при расследовании преступлений / А.Н. Васильев, Л.М. Карнесва. - М., 1970. - 207 с.
17. Махов В.Н. Участие специалиста в расследовании преступлений / Махов В.Н. // Соц. законность. - 1969. - № 5. - 24-27 с.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Новицький А.М.

(доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, начальник Науково-дослідного центру з проблем оподаткування Національного університету ДПС України)

Кривенко Д.В.

(науковий співробітник відділу вивчення міжнародного досвіду в сфері оподаткування Науково-дослідного центру з проблем оподаткування Національного університету ДПС України)

Анотація. У статті здійснено аналіз законодавства зарубіжних країн, яке передбачає відповідальність за ухилення від оподаткування. На основі факторів, що впливають на кваліфікацію та суб'єктивний склад податкового правопорушення, жорсткості санкцій за його здійснення та підпорядкованості органів влади що вправі притягувати до відповідальності несумлінних платників податків визначено особливості відповідальності за ухилення від оподаткування в зарубіжних країнах.

Ключові слова: відповідальність, ухилення від оподаткування, санкція, суб'єкт відповідальності.

Анотация. В статье осуществлен анализ законодательства зарубежных стран, которое предусматривает ответственность за уклонение от налогообложения. На основе факторов, влияющих на квалификацию и субъективный состав налогового правонарушения, жесткости санкций за его совершение и подчиненности органов власти что вправе привлекать к ответственности недобросовестных налогоплательщиков определены особенности ответственности за уклонение от налогообложения в зарубежных странах.

Ключевые слова: ответственность, уклонение от налогообложения, санкция, субъект ответственности.

Annotation. The paper analyzes the laws of foreign countries, which includes responsibility for tax evasion. Based on the factors that influence on subjective qualifications and the tax offense stiffening penalties for its implementation and accountability of the authorities which may prosecute unscrupulous taxpayers peculiarities liable for tax evasion in foreign countries.

Keywords: responsibility, tax evasion, sanction, subject justice.

Загальновідомо, що незалежно від рівня економічного розвитку та податкової культури громадян ухилення від оподаткування є невирішеною проблемою для будь-якої з країн сьогодення. Податки складають основну частину надходжень до бюджету, й несумлінне виконання платниками податків свого обов'язку призводить до негативних наслідків як для держави в цілому так й для кожного громадянина окремо. Як показує практика, боротьба з ухиленням від сплати податків не може базуватися лише на основі методу переконання беззаперечного виконання податкового обов'язку платників податків, тому актуальність питання боротьби з ухиленням від оподаткування шляхом накладання відповідальності на несумлінних платників податків є актуальним для всіх без виключення країн світу.